

Het ideaal kan niet slijten

In de tijd dat 'de ideale man' nog niet beschreven was, kwam ik er dicht bij in de buurt. Verrassend genoeg. Sindsdien is de norm gesteld en vervaagd. Ik scheer nu door het leven als een zeilboot zonder gaffel. Als dat al kan.

Onlangs vernam ik dat 'de ideale vrouw' eveneens beschreven is. Het was aan mijn aandacht ontsnapt. Tevens begreep ik dat zich nog geen kandidates hebben gemeld. Zo zeil ik verder. Het kan geen kwaad, denk ik. Als mijn slijter zegt dat ik er niet uitzie, zeg ik dat hij gelijk heeft, maar dat ook hij een leven leidt dat een grote mate van ideaalheid ontbeert. Ik heb geen openstaande rekeningen bij hem, dus ik mag dat zeggen. Laatst zei ik tegen mijn slijter iets over de pakken die hij draagt, dat ze er uitzagen alsof ze op afbetaling worden gewassen. Hij was nogal in zijn wiek geschoten dat ik mij met meer dan zijn drank bemoeide. Ik koop er ook maar hoogst zelden iets. Ik zou bijna zeggen dat hij gelijk heeft. De ideale slijter bestaat overigens al heel lang, maar we zien hem zo zelden. Ik bijvoorbeeld heb al heel wat slijters versleten, maar geen van hen was ideaal. Verre van zelfs. Ja, het leven is niet eenvoudig als men zich slechts van eenvoud kan bedienen. Dat zegt mijn slijter ook altijd, maar dan met andere woorden: "Zuinig met mate". Laatst vroeg ik hem of ik een flesje op de lat kon kopen, maar hij werd furieus. Het was dan ook al na sluitingstijd en ik had me verborgen gehouden achter het rek met de absinten.

01-vier-07